A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2008. február 28. *

A C-263/06. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Corte suprema di cassazione (Olaszország) a Bírósághoz 2006. június 16-án érkezett, 2006. március 30-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Carboni e derivati Srl**

és

a **Ministero dell'Economia e delle Finanze,**

valamint

a **Riunione Adriatica di Sicurtà Spa**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, R. Silva de Lapuerta, Juhász E., J. Malenovský és T. von Danwitz (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: olasz.

főtanácsnok: J. Mazák,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az olasz kormány képviseletében I. M. Braguglia, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Albenzio avvocato dello Stato,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében E. Righini és J. Hottiaux, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2007. szeptember 11-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a Brazíliából, Lengyelországból, Oroszországból és Ukrajnából származó hematit nyersvasnak a Közösségbe történő behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 1994. január 12-i 67/94/ESZAK bizottsági határozat (HL L 12., 5. o.) 1. cikkének a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.) (a továbbiakban: Közösségi Vámkódex) 29–31. cikkével összefüggésben történő értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Carboni e derivati Srl (a továbbiakban: Carboni) és a Ministero dell'Economia e delle Finanze (Gazdasági és Pénzügyi Minisztérium, a továbbiakban: Minisztérium), valamint a Riunione Adriatica di Sicurtà Spa (a továbbiakban: RAS) között folyamatban lévő peres eljárás keretében terjesztették elő, amelynek tárgyát az Európai Közösségbe behozott, Oroszországból származó hematit öntöttvas szállítmány vámértékének a 67/94 határozattal kivetett változó dömpingellenes vám alkalmazása céljából történő meghatározása képezi.

Jogi háttér

A dömpingellenes alapszabályozás és a dömpingellenes különös szabályozás

3 Az Európai Szén- és Acélközösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt vagy támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1988. július 29-i 2424/88/ESZAK bizottsági határozat (HL L 209., 18. o., a továbbiakban: alaphatározat) 1., 2. és 13. cikke így rendelkezik:

„1. cikk

Hatály

Ez a határozat az Európai Szén- és Acélközösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt vagy támogatott behozatallal szembeni védelemre vonatkozó rendelkezéseket állapítja meg.

2. cikk

Dömping

A. ALAPELV

1. Dömpingellenes vám vethető ki minden olyan dömpingelt termékre, amelynek a Közösségben történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

2. A termék akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha a Közösségbe irányuló exportára alacsonyabb, mint valamely hasonló termék rendes értéke.

[…]

13. cikk

A vámokkal kapcsolatos általános rendelkezések

[…]

2. Ezek az intézkedések megjelölik különösen a kivetett vám összegét és típusát, az érintett terméket, a származási vagy exportáló országot, a szállító nevét, amennyiben ez lehetséges, valamint a vámok alapját képező indokokat.

3. Ezen ideiglenesen kivetett vagy véglegesen megállapított vámoknak az összege nem haladhatja meg a dömpingkülönbözetet vagy a támogatás összegét; az összegnek alacsonyabbnak kell lennie abban az esetben, ha az alacsonyabb összegű vám elegendőnek bizonyul a kár helyreállításához.

[…]" [nem hivatalos fordítás]

4 Az Európai Közösségek Bizottsága 1994. január 12-én, az alaphatározat 11. cikke alapján elfogadta a 67/94 határozatot, amely előírja többek között az ideiglenes dömpingellenes vámok kivetésének lehetőségét. A határozat (64)–(67) preambulumbekezdésének szövege a következő:

„(64) A Bizottság kiszámította azt az árszintet, amely mellett ezek a behozatalok a továbbiakban nem okoznának jelentős kárt a közösségi iparágnak. […]

(65) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az intézkedéseknek nemcsak a tisztességes versenyt kell helyreállítaniuk a hematit öntöttvas piacán, hanem ezzel egyidejűleg azt is lehetővé kell tenniük az exportáló országok számára, hogy az érintett termék kivitelére irányuló tevékenységük révén kedvezőbb jövedelemre tegyenek szert.

(66) A Bizottság úgy véli, hogy e konkrét esetben a minimumár bevezetése minden más intézkedésnél megfelelőbbnek bizonyul e célkitűzések eléréséhez.

(67) A Bizottság megállapította, hogy mivel a dömping káros hatásainak megszüntetéséhez szükségesnek ítélt minimális behozatali ár minden esetben alacsonyabb az érintett társaságok számára megállapított rendes értéknél, a 2424/88/ESZAK határozat 13. cikkének (3) bekezdésében előírt ideiglenes dömpingellenes vám nem magasabb a megállapított dömpingkülönbözetnél." [nem hivatalos fordítás]

5 A 67/94 határozat 1. cikke így rendelkezik:

„1. Ideiglenes dömpingellenes vámot kell kivetni a 7201 10 19 KN-kóddal bejelentett, Brazíliából, Lengyelországból, Oroszországból és Ukrajnából származó hematit nyersvas behozatalára.

2. A vám összege egyenlő a 149 ECU tonnánkénti ár (a vámkezelés előtti CIF ár) és a bejelentett vámérték különbözetével, amennyiben a bejelentett vámérték alacsonyabb a minimális behozatali árnál.

3. A vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket alkalmazni kell.

[…]" [nem hivatalos fordítás]

6 A 67/94 határozattal kivetett ideiglenes dömpingellenes vámot a Brazíliából, Lengyelországból, Oroszországból és Ukrajnából származó hematit nyersvasnak a Közösségbe történő behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 1994. július 15-i 1751/94/ESZAK bizottsági határozat (HL L 182., 37. o.) erősítette meg. E határozat 1. cikkének (2) bekezdése így rendelkezik:

„A[z említett] vám összege egyenlő a 149 ECU tonnánkénti ár és a (közösségi határparitáson számított) elfogadott vámérték különbözetével, amennyiben ez az érték alacsonyabb a fent említett árnál." [nem hivatalos fordítás]

A Közösségi Vámkódex és annak végrehajtási rendelkezései

7 A Közösségi Vámkódex 28–31. cikke így rendelkezik:

„28. cikk

E fejezet rendelkezései határozzák meg a vámértéket az Európai Közösségek Vámtarifája, valamint az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi rendelkezések által megállapított nem tarifális intézkedések alkalmazása céljából.

29. cikk

(1) Az importált áru vámértéke az ügyleti érték, vagyis a Közösség vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő, szükség esetén a 32. és 33. cikknek megfelelően kiigazított ár, feltéve hogy:

[…]

d) a vevő és az eladó nincs kapcsolatban egymással, vagy ha a vevő és az eladó kapcsolatban áll egymással, az ügyleti érték a (2) bekezdés értelmében vámcélokra elfogadható.

[…]

(2) a) Annak meghatározásában, hogy elfogadható-e az ügyleti érték az (1) bekezdés alkalmazásában, az a tény, hogy a vevő és az eladó kapcsolatban áll egymással, önmagában nem képez elegendő alapot arra, hogy az ügyleti értéket elfogadhatatlannak tekintsék. Ha szükséges, meg kell vizsgálni az eladás körülményeit, és az ügyleti értéket el kell fogadni, ha a kapcsolat nem befolyásolta az árat. Ha a nyilatkozattevő által vagy másként szolgáltatott információk alapján a vámhatóságoknak oka van megállapítani, hogy a kapcsolat befolyásolta az árat, közli ezeket az okokat a nyilatkozattevővel, és megfelelő válaszlehetőséget biztosít számára. A nyilatkozattevő kérelmére az okok közlését írásba kell foglalni.

30. cikk

(1) Ha a vámérték a 29. cikk alapján nem határozható meg, akkor a (2) bekezdés a), b), c) és d) pontját kell alkalmazni […] ebben a sorrendben […].

(2) Az e cikk alapján meghatározott vámérték:

a) a[z] […] azonos áru ügyleti értéke;

b) a […] hasonló áru ügyleti értéke;

c) azon az egységáron alapuló érték, amelyen az importált árukkal azonos vagy hasonló importált árut a legnagyobb összmennyiségben értékesítették a Közösségen belül az eladókkal kapcsolatban nem lévő személyek számára;

d) a számított érték, […]

31. cikk

(1) Ha az importált áru vámértéke a 29. vagy 30. cikk alapján nem határozható meg, azt a Közösségben rendelkezésre álló adatok alapján, az alábbi elvekkel és általános rendelkezésekkel összhangban lévő indokolt eszközök segítségével kell meghatározni:

– az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló egyezmény,

– az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikke,

– e fejezet rendelkezései.

(2) Az (1) bekezdés értelmében a vámértéket nem lehet a következők alapján meghatározni:

[…]

b) olyan rendszer, amely két alternatív érték közül a magasabbat veszi a vámérték meghatározásának alapjául;

[…]

g) tetszőleges vagy fiktív érték.”

8 A 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o., a továbbiakban: végrehajtási rendelet) tartalmazza az „Értelmező megjegyzések a vámértékre vonatkozóan” című 23. mellékletet. E mellékletnek a Közösségi Vámkódex 31. cikkének (1) bekezdésére vonatkozó megjegyzéseinek 2. pontja így rendelkezik:

„A[z] [e kódex] 31. cikk[ének] (1) bekezdése szerinti értékelés a[z] [e kódex] 29. cikk[é]ben és a 30. cikk[ének] (2) bekezdésében [helyesen: valamint 30. cikk[ének] (1) és (2) bekezdésében] megállapított módszer szerint történik, de a módszereket megfelelő rugalmassággal kell alkalmazni a 31. cikk (1) bekezdésének rendelkezései és céljai értelmében.”

9 A Bizottság e rendelettel a Közösségi Vámkódex végrehajtására vonatkozó rendelkezéseket állapított meg. Különösen az említett rendelet 147. cikke (1) bekezdésének 1994 júniusában, vagyis az alapeljárás tárgyát képező, Oroszországból származó hematit öntöttvas szállítmány behozatalának időpontjában hatályos változata kimondta:

„A [Közösségi] Vámkódex 29. cikke alkalmazásában azt a tényt, hogy az eladás tárgyát képező árukat a szabad forgalomba bocsátás számára kérik vámkezelni, megfelelő utalásnak kell tekinteni arra vonatkozóan, hogy azok eladása a Közösség vámterületére irányuló export céljából történt. Ez az utalás érvényes abban az esetben is, ha az értékelést több egymást követő eladás előzte meg; ilyen esetben a 178–181. cikktől függően bármelyik eladási ár az értékelés alapjául vehető."

10 A végrehajtási rendelet 178–181. cikke a vámértékre vonatkozó adatszolgáltatással és benyújtandó okmányokkal kapcsolatos. A 2454/93/EGK rendelet módosításáról szóló, 1994. december 19-i 3254/94/EK bizottsági rendelet (HL L 346., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 5. kötet, 326. o.) a végrehajtási rendeletet a 181a. cikkel egészítette ki, amely így rendelkezik:

„(1) A vámhatóságok nem kötelesek a behozott áruk vámértékét az ügyleti érték szerinti módszer alkalmazásával meghatározni abban az esetben, ha a (2) bekezdés rendelkezéseiben meghatározott eljárásnak megfelelően alapos okuk van kételkedni abban, hogy a bevallott érték a [Közösségi] Vámkódex 29. cikkében hivatkozott teljes megfizetett vagy megfizetendő összeget jelenti.

(2) Ha a vámhatóság részéről az (1) bekezdésben említett kételyek merülnek fel, a 178. cikk (4) bekezdésének rendelkezései szerint további információk szolgáltatását kérheti. Ha a vámhatóság kételyei ezt követően továbbra is fennállnak, a vámhatóság köteles a végleges határozat meghozatalát megelőzően a kételyeit alátámasztó indokokról szükség esetén írásban értesíteni az érintett személyt, és lehetőséget biztosítani számára azok megválaszolására. A végleges határozatról és az azt alátámasztó indokolásról a vámhatóság az érintett személyt köteles írásban tájékoztatni."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

11 A Carboni 1994 májusában a genovai (Olaszország) székhelyű Commercio Materie Prime CMP Spa (a továbbiakban: CMP) társaságtól orosz eredetű hematit öntöttvas szállítmányt szerzett be, amelyet ezt megelőzően maga a CMP a limassoli (Ciprus) székhelyű OME-DTECH Electronics LTD (a továbbiakban: OME-DTECH) társaságtól szerzett be. A Carboni vámügynöke, a Spa-MAT Srl, 1994 júniusában a Carboni nevében a molfettai (Olaszország) vámhatósághoz vámáru-nyilatkozatot nyújtott be e szállítmány behozatala céljából, amelynek értékét 151 ECU tonnánkénti ár alapulvételével jelentették be, és amelyet a vám 1994. június 14-én történt megfizetését követően e kikötőben vámkezeltek.

12 A vámhatóság az 1994. július 16-i jegyzőkönyvével a Spa-MAT Srl útján azt közölte a Carbonival, hogy a megfizetett összeget a 67/94 határozat alapján meg kell emelni a 149 ECU tonnánkénti ár és a vámérték különbözetének megfelelő dömpingellenes vámmal, mivel a vámhatóság vitatja a bejelentett érték helytállóságát.

13 A Carboni a dömpingellenes vám címén tőle követelt összeg megfizetésére kezesi biztosítékot nyújtott a RAS-on keresztül, ugyanakkor keresetet indított a Tribunale di Bari (bari elsőfokú bíróság) előtt a Minisztérium és a RAS ellen, vitatva a dömpingellenes vám követelésének megalapozottságát, valamint – ebből következően – a biztosítéknyújtás szükségességét.

14 A Carboni többek között arra hivatkozott, hogy a CMP által kibocsátott számlán feltüntetett 151 ECU tonnánkénti ár magasabb volt a minimális behozatali árnál (tonnánként 149 ECU), ezért nem volt helye dömpingellenes vám beszedésének.

15 A Minisztérium a maga részéről azt állította, hogy a behozatali nyilatkozat érvénytelen eredetigazoláson alapult, és a CMP előszámláján feltüntetett ár pedig kevéssé volt hiteles. Ezzel kapcsolatban kiemelte, hogy a megelőző eladásra vonatkozó, az OME-DTECH által kibocsátott számla 130,983 ECU tonnánkénti árat tüntetett fel a CMP részére eladási árként, amely negatív eltérést jelent a 67/94 határozatban megállapított minimális behozatali árhoz képest.

16 A Tribunale di Bari 2000. szeptember 30-i ítéletével elutasította a Carboni keresetét, többek között azon indok alapján, hogy az európai piac dömpingellenes vámon keresztül történő védelmének a Közösségbe történő belépésnél kell megvalósulnia, vagyis az árunak a gazdasági szereplő általi első megszerzése időpontjában.

17 A Carboni ezzel az ítélettel szemben fellebbezéssel élt a Corte d'appello di Bari (bari fellebbviteli bíróság) előtt, amely a fellebbezést megalapozatlanság miatt elutasította. E bíróság szerint a Közösségi Vámkódex 201. cikke értelmében vett „szabad forgalomba bocsátás" alatt a közösségi szabadpiacon történő forgalomba hozatalt kell érteni, emiatt pedig azt a kereskedelmi szakaszt kell figyelembe venni, amikor az első közösségi gazdasági szereplő megszerezte az árut. Ellenkező esetben ugyanis könnyen meg lehetne kerülni a dömpingellenes szabályozást.

18 A Carboni felülvizsgálati eljárást kezdeményezett ezzel az ítélettel szemben a Corte Suprema di Cassazione (Semmítőszék) előtt. E jogorvoslat keretében a Carboni többek között arra hivatkozott, hogy egyrészt a szabad forgalomba bocsátás csak akkor valósul meg, amikor az áru a Közösség vámterületére ér, nem pedig akkor, amikor azt valamely közösségi jogalany a Közösségen kívüli államban egyszerűen megszerzi. A dömpingellenes vám rendeltetése ugyanis nem a termelő állam abból a célból történő szankcionálása, hogy megakadályozza a meghatározott áron történő kivitelben, hanem annak elkerülése, hogy áron alul eladott áru kerüljön be az európai piacra, negatív hatásokat keltve a verseny tekintetében.

19 A Carboni másrészt a 1751/94 határozat 1. cikkének (2) bekezdésére, valamint a Közösségi Vámkódex 29. cikke (1) bekezdése első albekezdésének bevezető részére utalt, amely úgy rendelkezik, hogy „az áru vámértéke az ügyleti érték, vagyis […] a ténylegesen kifizetett ár". A Carboni ebből arra következtetett, hogy mivel nincsenek fenntartások a CMP által kibocsátott beszerzési számla valóságtartalmával szemben, a CMP által fizetett összegnek nincs jelentősége, a két eladási ár közötti különbözetet pedig különböző tényezők indokolják, úgymint a közvetítői tevékenység, a szállítási költségek és a kockázatvállalás.

20 A Minisztérium szerint a dömpingellenes szabályozás célja annak megállapításához vezet, hogy a közösségi piac sérelme nem kizárólag abban az időpontban valósul meg, amikor az áron alul eladott áruk ténylegesen belépnek a közösségi vámterületre, hanem abban az esetben is, ha valamely gazdasági szereplő az említett árukat alacsonyabb áron szerzi be ahhoz képest, amit a többi közösségi gazdasági szereplőnek kell fizetnie.

21 A Corte suprema di cassazione azt a kérdést veti fel, hogy a vámhatóságok a dömpingellenes vám alkalmazása céljából alapul vehetik-e azt az értéket, amely az érintett árunak a vámáru-nyilatkozat alapjául szolgáló eladását megelőző eladási árának felel meg, illetve más szavakkal, a meghatározó időpontot – a vám elé állítástól függetlenül – a közösségi vámterületre történő kivitel céljából történt eladás időpontja képezi-e.

22 A Corte suprema di cassazione szerint ugyanis azt kell megállapítani, hogy a gazdasági szereplő azon választási szabadságával szemben, hogy a vámáru-nyilatkozat tételének alapját képező ügyletet megelőző ügylet során az érintett árukért fizetett ár alapján határozza meg a vámértéket, szembeállítható-e a vámhatóság ezzel megegyező választási lehetősége.

23 A Corte suprema di cassazione, miután megállapította, hogy az alapeljárásban felmerült jogkérdés tárgyában a Bíróság még nem határozott, felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„A közösségi vámjog elvei szerint a vámhatóság a 67/94 […] határozatban megállapítotthoz hasonló dömpingellenes vám alkalmazása céljából alapul veheti-e ugyanazon áruknak a vámáru-nyilatkozat alapjául szolgáló eladását megelőző eladási árát, ha a vásárló közösségi jogalany, vagy legalábbis az eladás célja a Közösségbe történő behozatal volt?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

24 A kérdést előterjesztő bíróság a feltett kérdéssel lényegében azt kívánja megtudni, hogy a vonatkozó közösségi vámjogszabályok lehetővé teszik-e a vámhatóságok számára, hogy a 67/94 határozatban megállapított dömpingellenes vám alkalmazása céljából ugyanazon áruknak a vámáru-nyilatkozat alapjául szolgáló eladását megelőző eladási árát vegyék figyelembe a vámérték meghatározása során.

25 E kérdés megválaszolása érdekében először azt kell meghatározni, hogy a vámhatóságok az említett határozatban megállapított dömpingellenes vám alkalmazása céljából általános jelleggel hivatkozhatnak-e az ugyanazon áruk korábbi eladása keretében kikötött árra, még akkor is, ha a bejelentett ár megfelel az importőr által ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árnak. Nemleges válasz esetén, másodszor, azt kell

megvizsgálni, hogy a vámhatóságok legalább eseti alapon rendelkeznek-e ezzel a lehetőséggel, amennyiben vitatják a vámáru-nyilatkozatban feltüntetett ár helytállóságát.

A vámhatóságok azon lehetőségéről, hogy a 67/94 határozatban megállapított dömpingellenes vám alkalmazása céljából korábbi eladásra hivatkozzanak, amennyiben a bejelentett ár megfelel az importőr által ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árnak

26 Azon kérdés megválaszolása érdekében, hogy a vámhatóságok a 67/94 határozatban megállapított dömpingellenes vám alkalmazása céljából hivatkozhatnak-e az ugyanazon áruk korábbi eladása keretében kikötött árra, még akkor is, ha a bejelentett ár megfelel az importőr által ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árnak, a „bejelentett vámértéknek" a 67/94 határozat 1. cikkének (2) bekezdése szerinti fogalmát kell értelmezni.

27 Mindenekelőtt ki kell emelni, hogy a „vámérték" fogalma a behozott áruk vámjogszabályok keretében meghatározott vámértékének felel meg (lásd analógia útján a C-93/96. sz. ICT-ügyben 1997. május 29-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-2881. o.] 14. pontját). Tekintettel az alapeljárás tényállásának időpontjára, a Közösségi Vámkódex 29. cikkének (1) bekezdésére kell hivatkozni, amely ezt a fogalmat úgy határozza meg, hogy az „az ügyleti érték[nek], vagyis a Közösség vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő […] ár[nak]" felel meg, szükség esetén kiigazítva a Közösségi Vámkódex egyéb vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően.

28 Az említett 29. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a vámérték csak „a Közösség vámterületére irányuló kivitel céljából [eladott]" árukra vonatkozik. Ebből következik,

hogy az eladással egyidejűleg abban is meg kell állapodni, hogy a harmadik államból származó árukat útba fogják indítani a Közösség vámterületére (lásd analógia útján a C-11/89. sz. Unifert-ügyben 1990. június 6-án hozott ítélet [EBHT 1990., I-2275. o.] 11. pontját az áruk vámértékének meghatározásáról szóló, 1980. május 28-i 1224/80/EGK tanácsi rendelet [HL L 134., 1. o] 3. cikkének (1) bekezdésével kapcsolatban, amely a Közösségi Vámkódex 29. cikkének (1) bekezdésével lényegében megegyező rendelkezést tartalmazott).

29 A végrehajtási rendelet 147. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében azt a tényt, hogy az eladás tárgyát képező árukat a szabad forgalomba bocsátás számára kérik vámkezelni, megfelelő utalásnak kell tekinteni arra vonatkozóan, hogy a fent említett feltétel teljesül. Az említett 147. cikk (1) bekezdésének az alapeljárás tényállásának időpontjában hatályos második mondata kimondta, hogy ez az utalás érvényes abban az esetben is, ha az értékelést több egymást követő eladás előzte meg.

30 Így az egymást követő eladások esetén a Közösségi Vámkódex 29. cikkének (1) bekezdése szerinti „ügyleti érték” meghatározása céljából figyelembe lehet venni a kivitelt követően, de még a szabad forgalomba bocsátást megelőzően megvalósított eladásoknak megfelelő árakat (lásd analógia útján a fent hivatkozott Unifert-ügyben hozott ítélet 13. pontját).

31 Ebből következik, hogy az importőr az áruk egymást követő, a Közösség vámterületére történő behozatala céljából történt eladása esetén az egyes eladások tekintetében megállapított árak közül szabadon választhatja ki azt, amelyet az érintett áruk vámértéke meghatározásának alapjaként elfogad, feltéve hogy az általa választott ár vonatkozásában minden szükséges adatot és okmányt a vámhatóságok rendelkezésére tud bocsátani (lásd analógia útján a fent hivatkozott Unifert-ügyben hozott ítélet 16. és 21. pontját).

32 Ezt követően a „vámérték” említett fogalmának a vámjogszabályokra utaló, és ezáltal az importőr számára az előző pontban említett választási lehetőséget biztosító jelentésére vonatkozó fenti magyarázatokból kiindulva azt kell meghatározni, hogy milyen jelentéssel bír a „bejelentett” kifejezés e fogalomhoz történő hozzáadása, annak érdekében, hogy válaszolni lehessen a Corte suprema di cassazione arra irányuló kérdésére, hogy vajon a vámhatóságot is megilleti-e az a választási lehetőség, amely lehetővé teszi számára, hogy a dömpingellenes vám alkalmazása céljából korábbi eladási árat vegyen alapul.

33 A 67/94 határozat 1. cikkének (2) bekezdése a „bejelentett” toldat hozzáadásával azt hangsúlyozza, hogy a dömpingellenes vám alkalmazásának alapját nem önmagában a vámérték, hanem az importőr által bejelentett vámérték képezi. Az említett rendelkezésből tehát az következik, hogy az importőr által a vámáru-nyilatkozat benyújtásának alapjaként választott árhoz kapcsolódó eladást megelőző eladási árakat a dömpingellenes vám alkalmazása céljából nem lehet figyelembe venni. Ezáltal úgy tűnik, hogy a 67/94 határozat 1. cikke (2) bekezdésének már maga a megfogalmazása sem teszi lehetővé a vámhatóság számára, hogy a dömpingellenes vám meghatározása során az első eladáshoz kapcsolódó árat vegye figyelembe a vámérték alapjaként.

34 Az olasz kormány ugyanakkor azt állítja, hogy az alapeljárásban a vámhatóság jogosult volt az OME-DTECH által a CMP-nek eladott hematit nyersvas eladásának alapulvételével megállapítani a vámot, mivel ez utóbbi vállalkozás maga is közösségi gazdasági szereplőnek minősül. A Bizottság a maga részéről elismeri, hogy a 67/94 határozat megfogalmazása semmilyen lehetőséget nem biztosít arra, hogy a változó vámot a vámáru-nyilatkozatban bejelentett, az utolsó ügyletre vonatkozó ár alapul vételétől eltérő módon számítsák ki, mégis kiemeli, hogy a minimális behozatali ár meghatározásán alapuló dömpingellenes intézkedéssel elérni kívánt célt könnyen meg lehet kerülni, és „bizonyos mértékű feszültséget” eredményez, ha egyrészt a vám, másrészt pedig a minimális behozatali áron alapuló változó dömpingellenes vám megállapításának céljából az utolsó eladás keretében meghatározott árat veszik figyelembe.

35 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a 67/94 határozat 1. cikke (2) bekezdésének megfogalmazása kifejezetten és egyértelműen azt írja elő, hogy a dömpingellenes vám meghatározása során a bejelentett vámérték képezi a viszonyítási pontot. Így mindenekelőtt azt kell megállapítani, hogy megalapozottak-e az olasz kormány és a Bizottság által előterjesztett érvek, valamint adott esetben ezek az érvek megkérdőjelezhetik-e a 67/94 határozat megfogalmazásából következő eredményt.

36 Először is az olasz kormány által a végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1751/94 határozat 1. cikke (2) bekezdésének megfogalmazására vonatkozóan előadott érvvel kapcsolatban figyelembe kell venni, hogy az e rendelkezésben szereplő „elfogadott vámérték" kifejezés azt a magától értetődő tényt fejezi ki, hogy a nyilatkozattevő által megjelölt ár önmagában nem képezheti a dömpingellenes vám meghatározásának alapját.

37 A Közösségi Vámkódex 29. cikkének (1) bekezdése ugyanis előírja, hogy a vámértéket, vagyis az ügyleti értéket szükség esetén az ugyanezen kódex 32. és 33. cikkének megfelelően ki kell igazítani. Ezen kívül, mint például az említett kódex 29. cikke (1) bekezdésének d) pontjából és (2) bekezdéséből következik, a vámhatóságok jogosultak felülvizsgálni a nyilatkozattevő által feltüntetett árat, adott esetben pedig elutasíthatják azt. A 1751/94 határozat 1. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezések ezért nem tartalmaznak semmilyen utalást, amely megkérdőjelezhetné a 67/94 határozat 1. cikke (2) bekezdésének megfogalmazásából következő eredményt.

38 Másodszor, az olasz kormány azt állítja, hogy a dömpingellenes szabályozás célkitűzéseire kell tekintettel lenni, ennek érdekében pedig az egymást követő eladások egyes szakaszait összességükben, a túlságosan formális megközelítést mellőzve kell

figyelembe venni. Az áru szabad forgalomba bocsátását eredményező, egymást követő eladások esetében a Közösség vámterületére történő behozatalra irányuló különböző eladásokat az e behozatalhoz kapcsolódó előzetes szakaszoknak kell tekinteni, ezért a dömpingellenes vám alkalmazása céljából figyelembe veendő időpont szükségképpen annak az időpontnak felel meg, amikor valamely közösségi gazdasági szereplő az első alkalommal megszerezte az árut, mivel az áru ebben az időpontban lépett be a „közösségi körforgásba".

39 Mint azt a főtanácsnok az indítványa 56–58. pontjában helyesen megjegyezte, az alaphatározat 1. cikkéből és 2. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy a dömpingellenes szabályozás a dömpingelt vagy támogatott behozatallal szembeni védelem biztosítására irányul, és dömpingellenes vám vethető ki minden olyan dömpingelt termékre, amelynek a Közösségben történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

40 A fenti rendelkezésekre tekintettel tehát a dömpingellenes intézkedés alkalmazása feltételezi az áruk közösségi piacon történő forgalomba hozatalát, amely kárt okoz a közösségi iparágnak. A dömpingellenes szabályozás mindaddig nem érinti önmagában az olyan árueladást, mint az alapeljárásban a hematit nyersvas OME-DTECH által a CMP-nek történő első eladása, amíg nem kerül sor ezeknek az áruknak a Közösség vámterületére irányuló tényleges kivitelére, sem pedig szabad forgalomba bocsátásukra a Közösségben. A dömpingellenes vám ugyanis a Közösségbe irányuló kiviteli ár és a termék rendes értéke közötti eltérésből eredő dömpingkülönbözet semlegesítésére, ezáltal pedig az érintett áruk Közösségbe történő behozatala káros hatásainak megszüntetésére irányul. Mint a 67/94 határozat (64) és (67) preambulumbekezdéséből kiderül, a hematit nyersvas esetében a tonnánkénti 149 ECU minimumár képezi azt az árszintet, amely mellett ezek a behozatalok a továbbiakban nem okoznak jelentős kárt a közösségi iparágnak.

41 A dömpingellenes szabályozás céljából így főszabály szerint nem következik, hogy az érintett áruk megelőző eladása keretében rögzített ár alapulvételével megállapított dömpingellenes vámot lehessen beszedni, amennyiben a nyilatkozattevő által ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár a dömpingellenes intézkedésben előírt minimumárral egyenlő vagy annál magasabb.

42 Az olasz kormány ugyanakkor pontosabban azt állítja, hogy a 67/94 határozat céljából következik, hogy a Közösség területére történő behozatal érdekében végzett, egymást követő eladások esetében – amelyek eredményeként a szabad forgalomba bocsátásra sor kerül – a dömpingellenes vám alkalmazása céljából az árunak valamely közösségi gazdasági szereplő általi első megszerzése bizonyul meghatározónak. A közösségi piac megkárosítása ugyanis nemcsak abból ered, hogy az áron alul értékesített áruk ténylegesen belépnek a Közösség vámterületére, hanem abból a tényből is, hogy valamely közösségi gazdasági szereplő a többi közösségi gazdasági szereplőhöz képest előnyösebb helyzetbe kerül azzal, hogy az utóbbiak által fizetett árnál alacsonyabb áron szerzi be az említett árukat.

43 A fenti érvelés azt feltételezi, hogy a 67/94 határozat által elérni kívánt célt az egymást követő eladások esetében meg lehet kerülni, még akkor is, ha – mint az alapeljárásban – az utolsó eladáshoz kapcsolódó ár, amelynek szakaszában a szabad forgalomba bocsátásra sor került, magasabb a minimális behozatali árnál.

44 Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy önmagában az a tény, hogy valamely közösségi gazdasági szereplő a többi közösségi gazdasági szereplőhöz képest előnyösebb helyzetbe kerülhet azzal, hogy az utóbbiak által fizetett árnál alacsonyabb áron szerzi be az árukat, nem sérti a 67/94 határozat által követett célt. Ez a cél ugyanis nem abban áll, hogy elvonják az importőröktől az esetleges előnyöket, hanem – mint az említett határozat (64) preambulumbekezdéséből kiderül – elkerüljék azt, hogy a közösségi iparág, vagyis a termelők jelentős kárt szenvedjenek.

45 Harmadik és egyben utolsó érvként az olasz kormány a Bizottság által támogatva arra hivatkozik, hogy a 67/94 határozattal kivetett változó dömpingellenes vámot könnyen meg lehet kerülni, különösen az árak más termékek esetében alkalmazott keresztkompenzációjával, vagy mesterségesen megemelt árak bejelentésével.

46 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az alaphatározat 13. cikkének (2) bekezdése értelmében a dömpingellenes vám kivetésére irányuló intézkedések megjelölik különösen a kivetett vám összegét és típusát, valamint bizonyos egyéb tényezőket. Ebből a rendelkezésből következik, hogy az intézmények a mérlegelési mozgásterük keretein belül szabadon választhatnak a vámok különböző típusai között (lásd a C-305/86. és C-160/87. sz., Neotype Techmashexport kontra Bizottság és Tanács egyesített ügyekben 1990. július 11-én hozott ítélet [EBHT 1990., I-2945. o.] 58. pontját). Így a 67/94 határozatban megjelölt államokból származó hematit nyersvas esetében a Bizottság rendelkezett a mértékvám kivetésének lehetőségével, adott esetben olyan változó vámmal együtt, amelyet kevésbé lehetséges megkerülni (az 1994. március 21-i 643/94/EK tanácsi rendelettel [HL L 80., 1. o.] módosított, a Fehéroroszországból, Oroszországból vagy Ukrajnából származó kálium-klorid behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 1992. október 23-i 3068/92/EGK tanácsi rendelettel [HL L 308., 41. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 18. kötet, 191. o.] kapcsolatban lásd az Elsőfokú Bíróság T-87/98. sz., International Potash Company kontra Tanács ügyben 2000. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3179. o.] 43–48. pontját). Márpedig, mint azt a 67/94 határozat (66) preambulumbekezdése megjelöli, a Bizottság a mérlegelési mozgásterének kihasználásával úgy döntött, hogy az e határozat által érintett esetben „a minimumár bevezetése minden más intézkedésnél megfelelőbbnek bizonyul" az említett határozat célkitűzéseinek eléréséhez.

47 Figyelembe véve, hogy a változó vámot könnyen meg lehet kerülni, az ilyen gyakorlat pedig a mértékvám vagy a változó vám és a mértékvám kombinációjának bevezetésével megelőzhető, az a körülmény, hogy a Bizottság a 67/94 határozattal mindezek ellenére a változó vám alkalmazása mellett döntött, önmagában nem igazolhatja

annak az eljárásnak az importőrök hátrányára történő általános elvetését, hogy a dömpingellenes vámot a bejelentett vámérték alapulvételével határozzák meg, mint azt e határozat előírja.

48 A fentiekre tekintettel az olasz kormány és a Bizottság által előterjesztett érvek nem alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék a 67/94 határozat 1. cikke (2) bekezdésének megfogalmazásából kifejezetten és egyértelműen következő eredményt (lásd analógia útján a C-220/03. sz., BCE kontra Németország ügyben 2005. december 8-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-10595. o.] 31. pontját).

49 E feltételek mellett meg kell állapítani, hogy a 67/94 határozat 1. cikkének (2) bekezdése értelmében a vámhatóságok nem jogosultak arra, hogy az e határozattal megállapított dömpingellenes vám alkalmazása céljából az érintett áruknak a vámáru-nyilatkozat alapjául szolgáló eladását megelőző eladási ára alapulvételével határozzák meg a vámértéket, ha a bejelentett ár megfelel az importőr által ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árnak.

A vámhatóságok azon lehetőségéről, hogy a 67/94 határozatban megállapított dömpingellenes vám alkalmazása céljából korábbi eladásra hivatkozzanak, amennyiben vitatják a vámáru-nyilatkozatban feltüntetett ár helytállóságát

50 Annak eldöntése érdekében, hogy a vámhatóságok a 67/94 határozatban megállapított dömpingellenes vám alkalmazása céljából hivatkozhatnak-e a vámáru-nyilatkozat alapjául szolgáló eladást megelőző eladási árra abban az esetben, ha vitatják az e nyilatkozatban feltüntetett ár helytállóságát, a végrehajtási rendelet vonatkozó rendelkezéseit és a Közösségi Vámkódex 29–31. cikkét kell megvizsgálni, figyelembe véve a változó dömpingellenes vám sajátosságait.

51 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a 67/94 határozat 1. cikkének (3) bekezdése szerint alkalmazni kell a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket.

52 Ebben az összefüggésben hangsúlyozni kell, hogy a végrehajtási rendeletnek a 3254/94 rendelettel beiktatott 181a. cikke úgy rendelkezik, hogy ha a vámhatóságoknak alapos okuk van kételkedni abban, hogy a bevallott érték a teljes megfizetett vagy megfizetendő összeget jelenti, nem kötelesek a behozott áruk vámértékét az ügyleti érték szerinti módszer alkalmazásával meghatározni, továbbá elutasíthatják a bejelentett árat, ha ezek a kételyek azt követően is fennállnak, hogy a vámhatóságok az érintett személyt adott esetben minden adat szolgáltatására és minden kiegészítő okmány benyújtására felhívták, valamint megfelelő lehetőséget biztosítottak számára, hogy az említett kételyeket alátámasztó indokokról kifejtse az álláspontját.

53 Jóllehet a végrehajtási rendelet fenti rendelkezése az alapeljárás tárgyát képező áruk bejelentésének időpontjában még nem lépett hatályba, a Bizottság által nyújtott tájékoztatás szerint ez a rendelkezés olyan, a vámeljárásban mind nemzeti, mind pedig közösségi szinten általánosan alkalmazott gyakorlatot foglal jogszabályba, amelyet az alapeljárás tényállásának időpontjában is alkalmaztak. Ezenkívül a Közösségi Vámkódex 29. cikke (2) bekezdésének a) pontja ugyanezeket az eljárási követelményeket írja elő arra az esetre, ha a vámhatóságoknak okuk van megállapítani, hogy a vevő és az eladó közötti kapcsolat befolyásolta az árat. Következésképpen meg kell állapítani, hogy ezek az eljárási követelmények az értékelési rendszer szerves részét képezik.

54 A Bizottság a végrehajtási rendelet 181a. cikkére és a fent említett vámeljárási gyakorlatra hivatkozva úgy véli, hogy az olasz vámhatóságok jogosultak voltak azt az árat figyelembe venni, amelyet azon eladást megelőző eladás keretében rögzítettek, amelynek alapulvételével a vámérték bejelentése történt.

55 Szükséges kiemelni, hogy a végrehajtási rendelet 181a. cikke annak megállapítására szorítkozik, hogy „a vámhatóságok nem kötelesek a […] vámértéket az ügyleti érték szerinti módszer alkalmazásával meghatározni”, viszont nem jelöli meg, hogy ebben az esetben az ügyleti érték helyett milyen más értéket kell figyelembe venni.

56 A Közösségi Vámkódex 30. és 31. cikke értelmében, amelyek a 67/94 határozat 1. cikkének (3) bekezdése szerint az e határozattal megállapított dömpingellenes vámra is alkalmazandók, ha az importált áru vámértéke az e kódex 29. cikkének alkalmazásával nem határozható meg, azt elsősorban az említett 30. cikk, másodsorban pedig az említett 31. cikk alapján kell meghatározni.

57 Így felmerül a kérdés, hogy ha a jelen ítélet 52. pontja szerinti vizsgálat során nem lehet meghatározni a valós ügyleti értéket, vagyis a vámáru-nyilatkozat alapjául szolgáló ügylet keretében ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árat, a vámhatóságok a Közösségi Vámkódex 30. és 31. cikke alapján hivatkozhatnak-e korábbi eladási árra.

58 Egyrészt a Közösségi Vámkódex 30. cikkével kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy ez a cikk lényegében arra irányul, hogy a vámértéket az érintett áru tekintetében általánosan alkalmazott ár alapján határozza meg. Márpedig a dömpingtényállások sajátossága abban áll, hogy az árut alacsonyabb áron hozzák forgalomba a közösségi piacon ahhoz az árhoz képest, amelyet ezen a piacon alkalmaznak. Ezenkívül a változó dömpingellenes vám jellemzője, hogy ezt a vámot a minimális behozatali ár és az érintett áru vonatkozásában ténylegesen megállapított ár különbözetének megfelelően számítják. Ebből következik, hogy az általában kifizetett vagy kifizetendő ár alapulvételével az említett 30. cikk szerint meghatározott vámérték nem képezheti a változó dömpingellenes vám alkalmazásának alapját.

59 Másrészt a Közösségi Vámkódex 31. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az e cikkben meghatározott feltételek mellett a vámértéket a Közösségben rendelkezésre álló adatok alapján, az e cikkben felsorolt nemzetközi egyezmények elveivel és általános rendelkezéseivel, valamint az e cikkben felsorolt rendelkezésekkel összhangban lévő indokolt eszközök segítségével kell meghatározni.

60 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a vámérték megállapítására vonatkozó közösségi szabályozás méltányos, egységes és semleges rendszer létrehozására irányul, amely kizárja az önkényes és fiktív vámértékek alkalmazását (a fent hivatkozott Unifert-ügyben hozott ítélet 35. pontja, a C-15/99. sz. Sommer-ügyben 2000. október 19-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-8989. o.] 25. pontja, valamint a C-306/04. sz., Compaq Computer International Corporation ügyben 2006. november 16-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-10991. o.] 30. pontja), és ez a célkitűzés megfelel a kereskedelmi gyakorlat követelményeinek (a C-299/90. sz. Hepp-ügyben 1991. július 25-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-4301. o.] 13. pontja). A végrehajtási rendelet 23. mellékletének a Közösségi Vámkódex 31. cikkének (1) bekezdésére vonatkozó, a vámértékkel kapcsolatos értelmező megjegyzéseinek 2. pontja értelmében az említett 31. cikk (1) bekezdése szerinti értékelés a 29. cikkben, valamint a 30. cikk (1) és (2) bekezdésében megállapított módszer szerint történik, de a módszereket „megfelelő rugalmassággal" kell alkalmazni az említett kódex 31. cikke (1) bekezdésének rendelkezései és céljai értelmében.

61 A vámértéknek a változó dömpingellenes vám alkalmazása céljából történő meghatározásának szükségességére, valamint a fenti értelmező megjegyzések 2. pontjában említett „megfelelő rugalmasságra" tekintettel el kell fogadni, hogy a vámáru-nyilatkozat alapjául szolgáló eladást megelőző eladási ár a Közösségben rendelkezésre álló olyan adatnak minősülhet, amelynek a vámérték meghatározása céljából történő alapulvételét a Közösségi Vámkódex 31. cikkének (1) bekezdése lehetővé teszi. Figyelembe véve ugyanis a változó dömpingellenes vámnak a jelen ítélet 58. pontjában említett sajátosságait, a korábbi eladási árra hivatkozás a vámérték meghatározásának olyan eszközét képezi, amely egyszerre minősül az említett 31. cikk (1) bekezdése értelmében „indokoltnak", valamint azon nemzetközi egyezmények elveivel és

általános rendelkezéseivel, továbbá azokkal a rendelkezésekkel összhangban lévőnek, amelyekre ugyanezen 31. cikk (1) bekezdése hivatkozik.

62 A Közösségi Vámkódex 31. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében ugyanakkor az e cikk (1) bekezdésének megfelelően meghatározott vámérték nem alapulhat olyan rendszeren, amely két alternatív érték közül a magasabbat veszi a vámérték meghatározásának alapjául. Ez a rendelkezés a változó dömpingellenes vám összefüggésébe helyezve kizárja az olyan rendszert, amely a legalacsonyabb értéket veszi alapul. Ezenkívül az említett kódex 31. cikke (2) bekezdésének g) pontja kizárja, hogy a vámérték tetszőleges vagy fiktív értéken alapuljon.

63 Ebből következően hangsúlyozni kell, hogy a változó dömpingellenes vám meghatározása szempontjából jelentős vámérték a vámáru-nyilatkozat alapjául szolgáló eladást megelőző azon legközelebbi eladás keretében megállapított árnak felel meg, amelynek helytállóságával kapcsolatban a vámhatóságoknak nem merül fel ésszerű kételye.

64 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 67/94 határozat 1. cikkének (2) bekezdése értelmében a vámhatóságok nem jogosultak arra, hogy az e határozattal megállapított dömpingellenes vám alkalmazása céljából az érintett áruknak a vámáru-nyilatkozat alapjául szolgáló eladását megelőző eladási ára alapulvételével határozzák meg a vámértéket, ha a bejelentett ár megfelel az importőr által ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árnak. Ha a vámhatóságoknak alapos okuk van kételkedni a bejelentett érték helytállóságában, és a kételyeik megerősítést nyernek azt követően, hogy további felvilágosítást kértek, valamint az érintett személynek megfelelő lehetőséget biztosítottak arra, hogy az említett kételyeket alátámasztó indokokról kifejtse az álláspontját, anélkül hogy ezáltal lehetővé vált volna a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár megállapítása, a vámhatóságok a Közösségi Vámkódex 31. cikke értelmében jogosultak a 67/94 határozattal megállapított

dömpingellenes vám alkalmazása céljából arra az árra hivatkozva számítani a vámértéket, amelyet az érintett árukra vonatkozóan a vámáru-nyilatkozat alapjául szolgáló eladást megelőző legközelebbi eladás keretében állapítottak meg, és amelynek a helytállóságával kapcsolatban nem merül fel ésszerű kételyük.

A költségekről

65 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A Brazíliából, Lengyelországból, Oroszországból és Ukrajnából származó hematit nyersvasnak a Közösségbe történő behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 1994. január 12-i 67/94/ESZAK bizottsági határozat 1. cikkének (2) bekezdése értelmében a vámhatóságok nem jogosultak arra, hogy az e határozattal megállapított dömpingellenes vám alkalmazása céljából az érintett áruknak a vámáru-nyilatkozat alapjául szolgáló eladását megelőző eladási ára alapulvételével határozzák meg a vámértéket, ha a bejelentett ár megfelel az importőr által ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árnak.

Ha a vámhatóságoknak alapos okuk van kételkedni a bejelentett érték helytállóságában, és a kételyeik megerősítést nyernek azt követően, hogy további felvilágosítást kértek, valamint az érintett személynek megfelelő lehetőséget biztosítottak arra, hogy az említett kételyeket alátámasztó indokokról kifejtse az álláspontját, anélkül hogy ezáltal lehetővé vált volna a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár megállapítása, a vámhatóságok a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 31. cikke értelmében jogosultak a 67/94 határozattal megállapított dömpingellenes vám alkalmazása céljából arra az árra hivatkozva számítani a vámértéket, amelyet az érintett árukra vonatkozóan a vámáru-nyilatkozat alapjául szolgáló eladást megelőző legközelebbi eladás keretében állapítottak meg, és amelynek a helytállóságával kapcsolatban nem merül fel ésszerű kételyük.

Aláírások